

A. Crooke, Global Research: EÚ NADMERNE INVESTUJE DO AMERICKÉHO VOJNOVÉHO PROJEKTU NA UKRAJINE

- CZ24 News | 25. května 2023

EU/UKRAJINA: Ukrajina nie je samostatnou otázkou zahraničnej politiky, ale skôr stredobodom, okolo ktorého sa budú otáčať hospodárske vyhliadky Európy.

Európska únia je podľa všetkých štandardov preinvestovaná do ukrajinského vojnového projektu – a tiež do jeho romániku so Zelenským. Začiatkom tohto roka sa v západnej (a EÚ) teórii hovorilo, že nadchádzajúca pozimná ofenzíva Ukrajiny „zlomí“ Rusko a urobí vojnu „prevratom z milosti“. Titulky mainstreamu (MSM) odkrútili na posledných nohách pravidelný príbeh o Rusku. Teraz však správa Establishment urobila 180°. Rusko nie je „na posledných nohách“...

Dve veľmi etablované anglo-americké médiá v Spojenom kráľovstve (v ktorých sa často objavujú správy od Establishmentu) napokon – a trpkó – priznali: „Sankcie voči Rusku [zlyhali](#) “. The Telegraph [lamentuje](#) : „Sú vtip“; “Rusko sa [malo už teraz zrútiť](#) .”

Aj v Európe si oneskorene uvedomujú, že ukrajinské ofenzívy sa neukážu rozhodujúce, ako sa očakávalo len niekoľko týždňov predtým.

Foreign Affairs v článku Kofmana a Leea [tvrdí](#) , že vzhľadom na nepresvedčivú ukrajinskú ofenzívu je jediným spôsobom, ako sa pohnúť vpred – bez toho, aby ste utrpeli historicky ponižujúcu stratu – „nakopať plechovku“ a zamerať sa na budovanie profesionálov. – vojnová koalícia pre budúcnosť, ktorá môže dúfať, že sa vyrovná dlhodobému vojensko-ekonomickému potenciálu Ruska.

„Kofman-Lee pomaly vysvetľuje, prečo by sa nemal očakávať nejaký dramatický alebo rozhodujúci úspech a prečo sa namiesto toho musí príbeh posunúť smerom k budovaniu infraštruktúry dlhodobej podpory pre Ukrajinu, aby bola schopná bojovať proti tomu, čo je teraz pravdepodobné. veľmi dlhý, vleklý konflikt,“ [poznámenáva](#) nezávislý komentátor Simplicus .

Zjednodušene povedané, európski lídri sa zaryli do hlbokkej diery. Európske štáty tým, že pre Kyjev vyprázdnili to, čo zostalo v ich zbrojárnach starých zbraní, pochmúrne dúfali, že nadchádzajúca ofenzíva jar/leto všetko vyrieši a už nebudú musieť riešiť problém – vojnu na Ukrajine. Opäť nesprávne: sú pozvaní, aby sa „zakopali hlbšie“.

Kofman-Lee sa nezaobrá otázkou, či má vyhýbanie sa ponížovaniu (NATO a USA) hodnotu „dlhého konfliktu“. USA svoje stiahnutie z Kábulu „prežili“.

Zdá sa však, že európski lídri nevnímajú, že niekoľko nasledujúcich mesiacov na Ukrajine bude kľúčovým inflexným bodom; Ak teraz EÚ rozhodne neodmietne „plíženie sa misií“, bude to mať za následok množstvo nepriaznivých ekonomických dôsledkov. Ukrajina nie je samostatnou otázkou zahraničnej politiky, ale skôr stredobodom, okolo ktorého sa budú otáčať hospodárske vyhliadky Európy.

Zelenského útok F-16 cez Európu minulý týždeň naznačuje, že zatiaľ čo niektorí európski lídri chcú, aby Zelensky ukončil vojnu, on naopak chce (doslova) preniesť vojnu do Ruska (a pravdepodobne do

celej Európy).

„Zatiaľ,“ informoval **Seymour Hersh** . „[americký predstaviteľ hovorí], „Zelensky odmietol radu [ukončiť vojnu]; a ignoroval ponuky veľkých súm peňazí, aby si uľahčil svoj ústup na panstvo, ktoré vlastní v Taliansku. V Bidenovej administratíve neexistuje žiadna podpora pre akékoľvek urovnanie, ktoré by zahŕňalo Zelenského odchod, a vedenie vo Francúzsku a Anglicku „sú príliš zaviazané“ Bidenovi, aby uvažovali o takomto scenári.

„A Zelenskij chce ešte viac,“ povedal predstaviteľ. „Zelensky nám hovorí, že ak chcete vyhrať vojnu, musíte mi dať viac peňazí a viac vecí: „Musím zaplatiť generálov.“ Hovorí nám, úradník hovorí, že ak bude nútený odísť z úradu, „uprednostňuje najvyššiu ponuku. Radšej by odišiel do Talianska, ako by tam mal zostať a možno by ho zabili jeho vlastní ľudia.

Európski lídri zhodou okolností dostávajú – od Kofmana-Leeho – posolstvo odzrkadľujúce posolstvo Zelenského: Európa musí riešiť dlhodobé potreby Ukrajiny prekonfigurovaním svojho priemyslu na výrobu zbraní potrebných na podporu vojnového úsilia – ďaleko po roku 2023 (do zodpovedajú impozantnej výrobnéj kapacity logistických zbraní v Rusku) a aby sa vyhli vkladaniu nádejí do jediného útočného úsilia.

Vojna je teraz týmto spôsobom projektovaná ako binárna voľba: „Ukončiť vojnu“ verzus „Vyhrať vojnu“. Európa sa trasie – stojí na križovatke; váhavo sa rozbehne po jednej ceste, len cúva a nerozhodne urobí pár opatrných krokov po druhej. EÚ bude cvičiť Ukrajincov, aby lietali na F-16; a napriek tomu je hanblivý poskytnúť lietadlá. Zaváňa to tokenizmom; ale tokenizmus je často otcom misie-plazenia.

Nereflexívne vedenie EÚ po tom, čo sa spojilo s Bidenovou administratívou, horlivo prijalo finančnú vojnu proti Rusku. Nereflektovane prijala aj vojnu NATO proti Rusku. Teraz sa môžu európski lídri ocitnúť v tlaku, aby prijali preteky v zásobovaní, aby sa „logistika“ vyrovnala Rusku. To znamená, že Brusel je nabádaný, aby sa znovu zaviazal „vyhrať vojnu“, a nie „ukončiť ju“ (ako si to želajú mnohé štáty).

Tieto posledné štáty EÚ teraz zúfalo hľadajú cestu von z diery, do ktorej sa vykopali. Čo ak by USA [znížili](#) financovanie Ukrajiny? Čo ak sa tím Biden rýchlo presunie do Číny? Politico má [titulok](#) : Koniec pomoci Ukrajine sa rýchlo blíži. Obnoviť to nebude ľahké. EÚ by mohla uviaznuť pri financovaní „večného konfliktu“ a nočnej mory ďalšej utečeneckej záplavy – odčerpávanie zdrojov EÚ a prehlbovanie imigračnej krízy, ktorá už hýbe voličmi EÚ.

Zdá sa, že členské štáty stále znova zbožne uvažujú a napoly veria príbehom o rozdelení v Moskve; [veriť](#) Prigožinovým „[omeletám mysle](#)“ ; veriť, že ruské pomalé varenie Bachmutu je skôr znakom vyčerpania síl, než súčasťou trpezlivého ruského postupného zhoršovania ukrajinských schopností, ktoré prebieha v celom spektre.

Tieto štáty, ktoré sú voči vojne skeptické, robia svoj symbolický podiel „proukrajinského“, aby sa vyhli kritizovaniu bruselskou nomenklatúrou, hazardujú s nepravdepodobnou predstavou, že Rusko pristúpi k nejakému vyjednanému urovnaniu – a navyše k dohode, ktorá je výhodná. na Ukrajinu. Prečo by tomu verili?

„Problém Európy,“ hovorí zdroj Seymoura Hershha, pokiaľ ide o rýchle urovnanie vojny, „je to, že Biely dom chce, aby Zelenskij prežil“; a „áno“, Zelenskij má tiež svoj káder bruselských fanúšikov.

Dvojica Foreign Affairs predpovedá, že preteky v zbrojení budú – opäť – „slam dunk“:

„Zdá sa, že Rusko nemá dobrú pozíciu na večnú vojnu. Schopnosť Ruska opravovať a obnovovať

vybavenie zo skladu sa zdá byť taká obmedzená, že krajina sa čoraz viac spolieha na sovietske vybavenie z 50. a 60. rokov 20. storočia pri dopĺňaní mobilizovaných plukov. Ako Ukrajina získava lepšie západné vybavenie, ruská armáda čoraz viac pripomína múzeum z obdobia ranej studenej vojny.

Naozaj? Kontrolujú títo americkí novinári niekedy krížovú kontrolu alebo fakty? Zdá sa, že nie. V prvom štvrtroku 2023 sa v Rusku vyrobilo viac tankov ako za celý rok 2022. Na [základe extrapolácie](#) Rusko predtým vyrábalo viac ako 150-250 tankov ročne, pričom Medvedev slúbil, že to zvýši na 1600+. Hoci toto číslo zahŕňa zrekonštruované a modernizované nádrže (ktoré v skutočnosti tvoria väčšinu), stále to svedčí o obrovských priemyselných výstupoch.

EÚ o týchto zásadných rozhodnutiach ovplyvňujúcich úlohu Európy vo vojne verejne nediskutuje. O všetkých citlivých záležitostiach sa v EÚ diskutuje za zatvorenými dverami. Problém tohto [deficitu demokracie](#) spočíva v tom, že následky týchto problémov súvisiacich s Ruskom sa dotýkajú takmer všetkých aspektov európskeho hospodárskeho a sociálneho života. Je položených veľa otázok; nasleduje malá alebo žiadna diskusia.

Kde a aké sú európske „červené čiary“? Naozaj „veria“ lídri EÚ v poskytnutie Zelenského F-16, ktoré hľadá? Alebo vsádzajú na vlastné „červené čiary“ Washingtonu – nechajú ich z toho? Na otázku, či USA zmenili svoj postoj k dodávkam F16 Ukrajine, hovorca Rady národnej bezpečnosti Bieleho domu John Kirby odpovedal: „Nie“. Tento problém F-16 nijako nezmení hru; môže sa však stať tenkým okrajom „večnej vojny“. Mohol by to byť aj tenký okraj 3. svetovej vojny.

Ukončí EÚ podporu ukrajinského projektu vojensky (v súlade s predchádzajúcimi varovaniami USA Zelenskému), keď ukrajinská ofenzíva doznieva – bez akýchkoľvek ziskov?

Aká bude odpoveď EÚ, ak ju USA pozvú, aby vstúpila do pretekov o zásobovanie muníciou proti Rusku? Len aby bolo jasné: reštrukturalizácia európskej infraštruktúry na hospodárstvo orientované na vojnu má obrovské dôsledky (a náklady).

Existujúca konkurenčná infraštruktúra by sa musela preorientovať z výrobcov na vývoz na zbrane. Existuje dnes kvalifikovaná pracovná sila, ktorá by to zabezpečila? Budovanie nových zásobovacích liniek zbraní je pomalý a komplikovaný technický proces. A to by znamenalo, že Európa vymení efektívnu energetickú infraštruktúru za nové zelené štruktúry, ktoré sú menej efektívne, menej spoľahlivé a drahšie.

Existuje cesta von z „diery“, ktorú si EÚ vykopala?

Áno – hovorí sa tomu „čestnosť“. Ak chce EÚ rýchle ukončenie vojny, mala by pochopiť, že sú k dispozícii dve možnosti: ukrajinská kapitulácia a dohoda o podmienkach Moskvy; alebo pokračovanie v plnospektrálnom opotrebovávaní schopnosti Ukrajiny viesť vojnu, kým jej sily nezastihne entropia.

Úprimnosť by si vyžadovala, aby sa EÚ vzdala bludného postoja, že Moskva bude rokovať o urovnaní za Zelenského podmienok. Nasledovaním tejto druhej cesty nebude žiadne riešenie.

A čestnosť by vyžadovala, aby EÚ priznala, že vstup do finančnej vojny proti Rusku bola [chyba](#). Ten, ktorý by sa mal opraviť.

[ZDROJ](#)

Překlad:S.S.